

Andantegebed

God,
ons licht en brood
onze weg, ons woord.
Wij komen naar u toe
vanuit onderlinge verscheidenheid
maar in dezelfde cadans – a n d a n t e.

Wij stammen uit het oosten en wonen in het westen.
In het noorden zijn wij thuis, in het zuiden leven wij.
Verschillend en verenigd
zusters van elkaar
uw dochters.

Als een feestelijke jurk
brengen wij u onze fierheid,
trots op wat is bereikt.
Vanuit onze eigen kracht
met durf nieuwe wegen kiezend
hand in hand op zoek naar meer menselijkheid
zonder onszelf te sparen.

Als een veelkleurige ballon
brengen wij u onze vreugde.
Wij zijn blij met wat we mochten ervaren:
de glimlach van een kind om onze verhalen
het kleine geluk van een zieke bij ons bezoek
de dank van een vluchteling voor onze belangstelling
de vele ontmoetingen
het samen stap voor stap verder gaan
de veelzijdigheid, daadkracht en fantasie van vrouwen
die dingen in beweging zetten
die alledaagsheid overwinnen en de grote wereld bewoonbaar maken.

Als een opgewekt lied
brengen wij u onze dank.
Dank voor wat wij hebben ondervonden:
dat we gehoord, dat we bemoedigd worden
en met geld, gedachten en gebeden worden ondersteund
dat we fouten mogen maken
en op de kracht van onze moeders en grootmoeders
verder mogen bouwen
dat u voor ons zorgt en van ons houdt.

Als een zware steen
brengen wij u ons verdriet.
Verdriet om al het lijden:
de armoede die vrouwen kwelt
de hoogachting die vrouwen wordt onthouden
de kerk die vrouwen niet op waarde schat

*de schepping waarvoor het aan zorg ontbreekt
de achtergestelde die het meest noodzakelijke moet missen
de jongere die geen uitzicht heeft op werk
de huidige manier van denken, zonder frisse ideeën.*

*Als een bloeiende tak
brengen wij u onze dromen.
Dromen over onze verwachtingen:
gelukkige kinderen, gelijkgestelde vrouwen
gekoesterde gezinnen, geborgen ouderen
een kerk die naar de beleving en wensen van de mensen vraagt
een solidaire maatschappij
een rechtvaardige wereld
een leven in volheid voor iedereen.*

*U hebt ons bedacht God, en ons gedroomd:
Oprecht en blijmoedig, gracieus en vrij.
U hebt ons geschapen,
begiftigd met liefde en met hoop,
ons verantwoordelijkheid toevertrouwd.
U hebt ons toegelachen en zachtjes in het oor gefluisterd:
dat we groot zijn, dat we goed zijn.
Dank voor uw trouw die ons begeleidt
dank voor uw goedheid die doet groeien
en voor uw zegen die ons laat oogsten wat we zaaien.
Moge door ons in het grote Europa
en in onze eigen omgeving bekend worden:
Hier werken en wonen de nieuwe mensen.*

*God,
ons licht en brood
onze weg, ons woord.
Wij komen naar u toe
vanuit onderlinge verscheidenheid
maar in dezelfde cadans – a n d a n t e.
Wij stammen uit het oosten en wonen in het westen.
In het noorden zijn wij thuis, in het zuiden leven wij.
Verschillend en verenigd
zusters van elkaar
uw dochters.*